

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/118/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224201513
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1224201513.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka C. A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, B. a otec F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, H. I. - C. B., zastúpený: Mgr. Alexandra Para, advokátka so sídlom Gagarinova 10/A, Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II zo dňa 17.06.2024, č.k. 23P/69/2024-25, jednomyselne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.V napadnutom uznesení súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal dočasne zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti a dočasne upraviť styk maloletého s matkou v nepárnom kalendárnom týždni v utorok od 10,00 hod. do 13,00 hod. a v každom párnom kalendárnom týždni v stredu od 10,00 hod. do 13,00 hod., vždy v prítomnosti otca (výrok I.) a vo výroku II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 324 ods.1, § 325 ods.1, § 326 ods.1, § 329 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), § 1, 2 ods.1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), vychádzajúc pri rozhodovaní z návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, pri súčasnom prihliadnutí na všetko, čo v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vyšlo najavo, ako aj na obsah súvisiacich spisov vedených Mestským súdom Bratislava II pod sp. zn. 27P/139/2021 (konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému) a pod sp. zn. 23Em/1/2023 (konanie o návrhu matky na nariadenie výkonu rozhodnutia). Poukazujúc na vymedzenie inštitútu neodkladného opatrenia v civilnom mimosporovom procese a jeho funkcie a účelu dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, keď nemal v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otcom (ako navrhovateľom) za osvedčenú potrebu navrhutej bezodkladnej úpravy pomerov maloletého (zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca). Konštatoval, že otec žiadne zo svojich tvrdení obsiahnutých v návrhu neosvedčil, nakoľko nebolo preukázané žiadne potenciálne ohrozenie maloletého, ktoré by si nariadenie neodkladného opatrenia na úkor vykonaného dokazovania vyžadovalo, otec k návrhu nepriložil žiadne dôkazy, ktoré by osvedčovali neodkladnú potrebu zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti neodkladným opatrením. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru o nesplnení zákonných predpokladov pre nariadenie navrhnutého neodkladného opatrenia, keď inštitút neodkladného opatrenia v konaní starostlivosti o maloleté dieťa má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v

situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené do doby, keď o výchove dieťaťa, ktorá je inštitútom hmotného práva nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

3. V rozhodnutí ďalej zdôraznil, že zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov formou neodkladného opatrenia bez toho, že by boli osvedčené výnimočné dôvody a obava o život a zdravie dieťaťa, by neprímeraným spôsobom zasiahlo do práv druhého rodiča, zvýhodňovalo by jedného rodiča pred druhým a mohlo by tak prejudikovať rozhodnutie vo veci samej. Len v konaní vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností je daný dostatočný priestor na preukázanie všetkých sporných skutočností a na vykonanie dokazovania a zistenia skutočného stavu veci, t. j. ktorý z rodičov má lepšie predpoklady na zabezpečenie starostlivosti o maloletého. Súd prvej inštancie poukázal na závažné skutočnosti, a to že maloletý A. bol rozsudkom Mestského súdu Bratislava II zo dňa 01.03.2023, č. k. 27P/139/2021-2885 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.03.2024, č.k. 14 CoP/162/2023-3189 zverený do osobnej starostlivosti matky. Na Mestskom súde Bratislava II súčasne prebieha konanie o výkon rozhodnutia sp. zn. 23Em/1/2023 práve z dôvodu, že otec nerešpektuje rozhodnutie o zverení maloletého A. do osobnej starostlivosti matky a maloletého si od júna 2022 ponecháva vo svojej osobnej starostlivosti. Otec absolútne nerešpektuje súd, ÚPSVaR Bratislava, či prokurátora, ktorý vstúpil do konania o výkon rozhodnutia, už dva roky neumožňuje žiaden kontakt maloletého nielen s matkou, ale ani s maloletou J. B. (sestrou), a teda svojím konaním nielenže odlúčil maloleté dieťa od matky, ale pretrhol aj súrodeneckú väzbu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa súdu prvej inštancie javila ako snaha otca zlegalizovať svoje protiprávne konanie, ktorého sa aktuálne dopúšťa tým, že maloletého A. odmieta odovzdať do starostlivosti matke, čo posúdil ako absolútne neprípustné. Konštatoval, že otec opakovane uvádza tie isté skutkové tvrdenia ohľadom maloletého A. a jeho odmietania matky, s ktorými sa už súd (prvostupňový a aj odvolací) vo viacerých konaniach riadne vysporiadal, pričom ich nevzhliadol za spôsobilé pre zmenu rozhodnutia ohľadom zverenia maloletého A. do starostlivosti matke. Súd prvej inštancie uzavrel, že pri skúmaní návrhu na vydanie neodkladného opatrenia nevzhliadol žiadne skutočnosti, ktoré by osvedčovali potrebu zveriť maloletého A. do osobnej starostlivosti otca neodkladným opatrením.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 52 C.m.p.

5. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovel. Odvolanie odôvodnil § 365 ods.1 písm. b/, f/, h/ C.s.p. poukazujúc na to, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s jeho argumentami – s plynutím času a dobou, počas ktorej je maloletý v jeho faktickej starostlivosti, so skutkovo obdobným prípadom H. K. , vedeného na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 11CoP/73/2023 , a ani s predpokladaným psychickým stavom maloletého v prípade jeho odobratia otcovi. Vo vzťahu k rozhodnutiu vydanému v konaní sp.zn. 27P/139/2021 zdôraznil, že existencia právoplatného rozhodnutia vo veci samej neznamena, že účastník konania nemá možnosť podať v prípade zmeny pomerov návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci maloletého H. K., v ktorom bola konštatovaná možnosť prezverenia maloletého matke aj napriek zistenej manipulácii otcom. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho argumentáciou o nepreukázaní psychického stavu dieťaťa v prípade, ak by bol odobratý otcovi a odovzdaný matke . Matka je podľa otca nespôsobilá na výchovu maloletého, počas konania sp.zn. 27P/139/2021 napádal psychický stav matky, matka v tomto konaní predložila odborné vyjadrenie psychológa a znalca PhDr. Dušana Selka CSc., ktorého závery prevzal tak súd prvej inštancie v konaní sp.zn. 27P/139/2021, ako aj následne odvolací súd v konaní sp.zn. 14CoP/162/2023 uzavrúc, že skutočnosti tvrdené otcom o nepriaznivom psychickom stave znemožňujúcom matke v zabezpečovaní starostlivosti nie sú preukázané, keďže PhDr. Selko CSc. nezistil, že by matka trpela akýmkoľvek duševným ochorením . V tejto súvislosti otec zdôraznil, že dňa 29.05.2024 mu bolo doručené vyzozumenie Ministerstva spravodlivosti SR ako orgánu dohľadu nad činnosťou znalcov o uznaní PhDr. Dušana Selka CSc. za vinného zo spáchania iného správneho deliktu, práve v súvislosti s vypracovaným odborným vyjadrením predloženým matkou v konaní sp.zn. 27P/139/2021. Odborné vyjadrenie k psychickému stavu matky a jej rodičovským kompetenciám je tak nezákonným dôkazom, na ktorý nemali súdy v konaní sp. zn. 27P/139/2021 prihliadať.

6. V doplnení odvolania zo dňa 20.07.2024 otec poukázal na jazykovú a kultúrnu identitu maloletého, ktorý je súčasťou maďarsko – rómskej národnostnej menšiny, prestal hovoriť po slovensky, komunikuje výlučne po maďarsky a je nevyhnutné, aby bol umiestnený v prostredí, kde je prítomný maďarský jazyk.

Matka sa snažila potláčať kultúrnu identitu dieťaťa, aktívne potláčala vzťah maloletého s otcom a jeho nevlastným bratom A., čo negatívne ovplyvňovalo emocionálnu a psychickú pohodu dieťaťa, ktoré má právo aj na rodinné väzby s otcom a nevlastným bratom, tieto sú pre neho kľúčové. Predchádzajúce rozhodnutia súdov viedli k narušeniu rodinných väzieb tým, že neumožňovali pravidelné stretnutia s otcom a nevlastným bratom. Sudkyňa sa v zamietnutí jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opiera o takmer dva roky staré rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa matke, ktoré je neaktuálne a nezohľadňuje súčasný skutkový stav. Momentálne prebieha ďalšie konanie o ÚPP a plynutím času sa skutkový stav zmenil natoľko, že dieťa už nerozumie a nehovorí po slovensky. Ak súd nevyhoví predloženému návrhu, existuje reálne a bezprostredné riziko ujmy na zdraví maloletého, ktoré je podporené odbornými posudkami, ktoré ukazujú na negatívne dôsledky odlúčenia dieťaťa od otca. Súd nezisťoval preferenčného rodiča, pričom tento nedostatok vážne ovplyvnil spravodlivosť rozhodnutia. V predchádzajúcom konaní opomenul fakty preukazujúce, že A. dlhodobo odmieta zotrvať u matky, ktorá bola opakovane označená za tyranku, ktorá neváha dieťaťu spôsobovať psychické a emocionálne utrpenie, jej správanie k dieťaťu je často negatívne a odmietavé a nikdy sa nepokúsila tento vzťah riešiť. O starostlivosť o A. sa matka snaží ako nástroj na vydieranie otca na spôsobovanie mu utrpenia, od jeho narodenia sa aktívne odmietala podieľať sa na starostlivosti o syna. A. jasne a opakovane vyjadril pranie zostať v starostlivosti otca, jeho názor bol konzistentný v mnohých rozhovoroch a stretnutiach s odborníkmi, vykazuje odpor k návratu ku matke, jeho odobratie otcovi a odovzdanie matke by vážne ohrozilo jeho psychický stav. L. E. poskytol podrobný posudok psychického stavu A., ktorý zdôrazňuje negatívne dôsledky jeho odlúčenia od otca, analýza videozáznamov posilnila psychologické zistenia, zobrazujúc dôkazy o A. úzkostiach pri diskusiách o odlúčení od otca. S poukazom na arbitrárne a svojvoľné hodnotenie dôkazov v minulom ÚPP a opomenutie viacerých kľúčových dôkazov otec žiadal, aby tieto súd preskúmal a prehodnotil. Správy z Úsmevu ako dar od C. M. B. podporujú tvrdenie, že A. psychický stav je najlepšie podporovaný v prostredí, kde je obklopený láskou a stabilitou, ktorú mu poskytuje otec. Fakt, že A. posledné dva roky strávil výlučne v jeho starostlivosti a v tomto prostredí sa cíti bezpečne a šťastne je jasným dôkazom, že toto usporiadanie je v najlepšom záujme dieťaťa. Dôvodom na vydanie neodkladného opatrenia je zmena okolností spočívajúca v skutočnosti, že maloletý je u otca dlhodobo, súd by tieto zmeny mal zohľadniť a prijať opatrenia, ktoré budú reflektovať aktuálny stav veci. Okrem nariadenia neodkladného opatrenia otec žiadal o začatie nového konania o úprave práv a povinností ku A., ktoré konanie by malo reflektovať aktuálnu situáciu a zabezpečiť, že rozhodnutie bude v najlepšom záujme dieťaťa. Otec napokon zdôraznil, že matka nie je schopná zabezpečiť dieťa ani po finančnej, citovej či výchovnej stránke, pričom táto sa agresívnym správaním diskvalifikovala ako primárny rodič.

7. Matka po doručení písomností odvolacím súdom (§ 329 ods.1 C.s.p.) vo vyjadrení sa k odvolaniu otca uviedla, že naďalej pretrváva neúnosný a alarmujúci stav, konštatovaný a riadne preukázaný súdom prvej inštancie (a potvrdený aj odvolacím súdom), že otec naďalej nerešpektuje súdne rozhodnutie, maloletého jej od júna 2022 nevrátil, neumožňuje jej s ním žiadny kontakt, zatajuje ho, vrátane informácií o dieťati pred akýmikoľvek inštitúciami (kolízny opatrovník, súd, polícia). Otec nerešpektuje zákony Slovenskej republiky, bráni matke a sestričke v spoložití s A., nie je schopný akceptovať potreby a záujmy maloletého, za spoločnou dcérou neprišiel od apríla 2023, nedovolí jej so synom telefonovať, osobné stretnutie, bráni súrodencom byť spolu, starým rodičom v kontakte, správa sa, akoby syn ani neexistoval. Bezprecedentný stav rozporný s najlepším záujmom maloletého, hazardujúci s psychickým vývinom maloletého, ktorého matka nevidela viac ako dva roky, napriek existencii vykonateľných súdnych rozhodnutí (neodkladné opatrenia a následne rozsudok vo veci samej, ktorým bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti a styk otca s maloletým bol upravený v jej prítomnosti) naďalej trvá, otec ignoruje dôležitosť role matky v živote dieťaťa, pričom táto skutočnosť ho diskvalifikuje, aby mu mohol byť maloletý prípadne zverený do osobnej starostlivosti (bod 74 rozsudku súdu prvej inštancie, bod 28 rozsudku odvolacieho súdu). Od augusta roku 2023 dieťa nikomu neukázal napriek niekoľkonásobným výzvam súdov, kolíznych, polície, nikomu z kompetentných ľudí zo štátnych orgánov sa nepodarilo urobiť šetrenie v dome, kde otec uvádza pobyt v H. I. a skontrolovať v akom stave je maloletý, fyzicky nikto A. nevidel viac ako rok, nik nevie v akom je stave, v akých podmienkach žije, aká starostlivosť je mu poskytovaná, prečo ho otec izoluje a ukrýva na neznámom mieste a prečo nespokupracuje so žiadnymi orgánmi, otec sa od mája 2023 nezúčastnil ani jedného súdu. Matka uviedla, že A. sa narodil na Slovensku, má slovenskú štátnu príslušnosť, jeho materinským jazykom je slovenčina, ktorou plynule rozprával aj pred rokom (28.03.2023), pred jeho narodením sa s otcom dohodli, že prioritným jazykom bude pre dieťa slovenčina. Otec dieťa psychicky týra už len odlúčením od matky a sestry, núti ho rozprávať maďarsky, vyhráza sa mu, A. sa nevie brániť dospelaj agresívnej

osobe a musí poslúchať jeho príkazy. To, že A. veľmi chcel odísť z domu od otca, so svojou mamičkou a sestričkou a rozprával po slovensky, je na nahrávke, ktorá je priamym a nezvratným dôkazom pre súdy. Matka zdôraznila, že nikdy nemala popôrodnú depresiu, otec ju uráža vymyslenými diagnózami, klamstvami a podvodmi. Dňa 13.05.2024 mali spoločnou dohodou znalecké dokazovanie nehnuteľnosti v H. I., kde sa otec so synom nenachádzali, v dome sa zdržiaval výlučne starší syn otca (menovec) a stará matka E. B., ktorí jej do príchodu privolanej policajnej hliadky bránili vstúpiť do domu. Po vstupe zistila, že maloletý tam nemal hygienické potreby, oblečenie, papučky, topánočky, v kuchyni neboli žiadne veci ktoré A. používa a nič v dome nenapovedalo tomu, že by tam vôbec trávil čas, na telefonicky opakované otázky kde je A. a kedy ho donesie, otec neodpovedal a vysmieval sa, po celý čas ako bol otec na telefóne staršieho syna, nebolo A. ani jedenkrát počuť. Matka uviedla, že naposledy bola za synom pri dome v H. I. dňa 18.07.2024, v dome sa nikto nenachádzal. Otec v júni 2024 zanedbal povinné očkovanie syna, za celý rok s ním nebol na kontrole u detskej lekárky, syn má hrubo zanedbané všetky lekárske prehliadky, ktoré sú potrebné vzhľadom na vek a zdravotné obtiaže, ktoré u A. riešili. Na nariadených výchovných opatreniach sa na rozdiel od nej otec nikdy nezúčastnil. Od otca bola nútená odísť na základe týrania a strachu o život seba aj svojich detí, týranie, ktoré zažíva A., vie najlepšie vyjadriť, otec zlyhal ako partner, ale najmä ako rodič a takýto človek nemôže mať dieťa v žiadnej starostlivosti. Otec je falšovateľ a podvodník, ktorý opakovane súd klame a predkladá súdu falošné dokumenty (napr. v správe od H. C. kde nesedel dátum interakcie, pretože A. bol v tom čase u matky, vyjadrenie H. J. boli rovnako sfalšované, keďže v čase ich zaslania bol tento v kritickom zdravotnom stave). Nahrávanie 28.03.2023 v spoločnom rodinnom dome v H. I. preukázalo, že ju syn po 9-tich mesiacoch odlúčenia neodmieta, naopak odmietal otca, dokonca chcel pri vyjednávaní s otcom vymeniť jeho sestričku, aby ostala v dome ona, plakal a pýtal sa prečo nemôže odísť on s maminkou. Pri vchodových dverách boli čierne kruhy a čiary, ktoré sú odrazom zlého psychického stavu dieťaťa. A. otec násilne bránil odísť, pri silnom plači mu držal ústa a vliekol ho dovnútra. Matka napokon uviedla, že cez právnu zástupkyňu žiadala súd o náhradný súhlas súdu za druhého rodiča do predškolského zariadenia, ktoré bolo pod č.k. 27P/88/2024 rozhodnuté a riaditeľka školy zoberie obidve deti súčasne do škôlky v mieste bydliska matky (E. B. N.). J. každý jeden deň spomína A., vníma celú situáciu, otec na stretnutie s J. nikdy neprišiel. Matka uviedla, že požiadala o súčinnosť, nakoľko otec neustále posielal informácie súdu a kolíznym, v okolí jej bydliska robil fotky (resp. jeho starší syn, alebo tretie osoby), čo riešila trestným oznámením. Matka k písomnému vyjadreniu doložila upovedomenie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, OR PZ v Bratislave II č. ORP-1063/4-VYS-B2-2023 zo dňa 18.03.2024 o tom, že otcovi bolo podľa § 199 ods.1, § 206 ods.1 Trestného zákona vznesené obvinenie pre úmyselný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia (§ 349 Trestného zákona) a jej vyjadrenie zo dňa 01.08.2024 k dovolaniu otca podaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.03.2024, č.k. 14CoP/162/2023-3189.

8. Kolízny opatrovník sa k písomnostiam doručeným mu odvolacím súdom podľa § 329 ods.1 C.s.p. v určenej lehote písomne nevyjadril.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 C.m.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania otca.

10. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky

na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

14. Podľa § 39 ods.2 C.m.p. tento zákon ustanovuje, kedy súd rozhoduje vo veci samej uznesením.

15. Podľa § 120 ods.1 C.m.p. súd rozhoduje rozsudkom vo veciach podľa § 111 písm. b/ až d/, h/ a i/, inak rozhoduje vo veci samej uznesením.

16. Podľa § 234 ods.1,2 C.s.p. súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej. Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa primerane ustanovenia o rozsudku.

17. Podľa § 236 C.s.p. v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

18. Pokiaľ ide o námietky otca o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom sa „nevysporiadal s jeho argumentmi o plynutí času a dobou, počas ktorej je maloletý vo faktickej a osobnej starostlivosti otca, so skutkovo podobným prípadom maloletého H. K., vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 11 CoP/73/2023 a predpokladaného psychického stavu maloletého v prípade jeho odobratia otcovi a odovzdania matke“ je treba uviesť, že odvolaním otca napadnuté rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a jeho formálne náležitosti je nutné posudzovať v intenciách ust. § 236 C.s.p., v nadväznosti na ktoré sa jedná o jednoduchšiu formu procesného rozhodovania súdu, obsahujúce zjednodušené formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia, ktoré v tomto prípade musí dať odpovede na základné otázky týkajúce sa rozhodovania o osobitnej procesnej forme návrhu účastníka (návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia). Po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v ňom uviedol, čoho sa otec návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, akými skutočnosťami ho odôvodňoval, oboznámil so stavom a predmetom poručenských konaní vedených na Mestskom súde Bratislava II, týkajúcich sa maloletého dieťaťa sp.zn. 27P/139/2021 a sp.zn. 23 Em/1/2023 a po uvedení na vec sa vzťahujúcich zákonných ustanovení, v ods. 5-13 odôvodnenia rozhodnutia odôvodnil prijatú úvahu, premietnutú do zamietajúceho výroku, vychádzajúcu z premisy, že otec neosvedčil splnenie zákonných procesných podmienok pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. V odôvodnení rozhodnutia dostatočne vysvetlil podstatné dôvody vedúce ho k záveru o nesplnení podmienok pre okamžité zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca, predstavujúce právny základ pre rozhodnutie o dočasnej úprave styku matky s maloletým dieťaťom, keď zohľadnil aktuálny právny stav v pomeroch maloletého dieťaťa a rodičov a stav vyplývajúci z označených poručenských spisov a napokon skutočnosť majúcu podstatný význam pre rozhodnutie o procesnej forme posudzovaného návrhu a to, že otec neosvedčil tvrdenia o ohrození maloletého vyžadujúce si okamžitú intervenciu súdu. Na základe uvedeného odvolacie námietky otca vzťahujúce sa k právu účastníka konania na rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné posúdil ako nepodložené a nedôvodné.

19. Po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd následne dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na dočasné zverenie maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti a dočasnú úpravu styku matky s maloletým dieťaťom je zákonné, pre takéto rozhodnutie sú splnené všetky predpoklady a na záveroch, ku ktorým vo vzťahu k návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie dospel, sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods.2 C.s.p.) a len k jeho doplneniu a v záujme vysporiadania sa s odvolacími námietkami dodáva nasledovné.

20. Vo vzťahu k odvolaniu otca zdôrazňuje, že účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení

neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, resp. osobami blízkymi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča, resp. osobou blízkou a neumožňuje vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má za preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 C.m.p.) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

21. Za potrebné považuje ďalej zdôrazniť aj to, že cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) okamžitá úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu z hľadiska na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

22. Vychádzajúc z osvedčených skutkových okolností prejednávaného prípadu, vyplývajúcich z obsahu spisu, sa bez výhrad zhoduje so súdom prvej inštancie v tom, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorých by bolo nutné v záujme ochrany maloletého dieťaťa ho okamžite zveriť do osobnej starostlivosti otca a upraviť jeho styk s matkou výlučne v prítomnosti otca. Z obsahu spisu vyplýva a z rozhodovacej činnosti je odvolaciemu súdu známe, že maloletý A. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 01.03.2023, č. k. 27P/139/2021-2885 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava II zo dňa 14.09.2023, č. k. 27P/139/2021-3000 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.03.2024, č.k. 14CoP/162/2023-3189 právoplatne zverený do osobnej starostlivosti matky, oprávnenie maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok bolo zverené obom rodičom, bol upravený styk otca s maloletým a o ostatnej časti (o výživnom) po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie ďalej koná Mestský súd Bratislava II.. Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15.05.2023, č.k. 13CoP/41/2023-237 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.8.2023, č.k. 13CoP/41/2023-237 bol zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal dočasne zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Na Mestskom súde Bratislava II aktuálne prebieha konanie o výkon rozhodnutia sp. zn. 23Em/1/2023 z dôvodu, že otec nerešpektuje rozhodnutie o zverení maloletého A. do osobnej starostlivosti matky a maloletého si aj naďalej ponecháva vo svojej osobnej starostlivosti (v ktorej je od júna 2022). Za stavu, kedy je právoplatným rozhodnutím súdu maloletý A. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa formou navrhovaného dočasného zverenia dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti, a ani jeho žiadne potenciálne ohrozenie vyžadujúce si nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia, v danej veci jednoznačne absentuje osvedčenie potreby okamžitého zásahu súdu.

23. Ako nemajúcu akýkoľvek právny význam odvolací súd posúdil argumentáciu otca poukazujúceho na arbitrárne a svojvoľné hodnotenie dôkazov v ostatnom rozhodnutí o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, opomenutie viacerých kľúčových dôkazov a jeho požiadavku na ich preskúmanie a prehodnotenie. Zdôrazňuje, že vlastnosťou právoplatných meritórnych súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruk právneho štátu znamenajúcou, že ak súd o veci raz rozhodol a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, nemôže súd vec znova prejednávať a ani preskúmať správnosť jeho postupu v konaní (vrátane vyhodnocovania postupu súdu pri dokazovaní a procese hodnotenia dôkazov). Výnimočne zákon pripúšťa, aby sa o tej istej veci jednalo znova, avšak len za prísne stanovených podmienok (napr. použitie mimoriadneho opravného prostriedku) alebo v zákonom taxatívne vymedzených prípadoch, do skupiny výnimiek ktorých patrí aj § 121 C.m.p., kedy zmenu v ňom uvedených rozhodnutí (rozsudkov) možno dosiahnuť novým konaním v tej istej veci. Hmotnoprávnou podmienkou je, že sa zmenia pomery oproti času, keď súd rozhodoval v pôvodnom konaní. Znamená to, že okolnosti, z ktorých súd vychádzal v čase vyhlásenia posledného rozhodnutia sa zmenili v takej miere, že sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov. Ak konajúci súd dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre zmenu pôvodného rozhodnutia, vydá nové rozhodnutie rovnakého druhu ako rozhodnutie, ktoré mení, pričom výrok nového rozhodnutia musí obsahovať aj špecifikáciu výroku, ktorý je novým rozhodnutím dotknutý a prípadne aj rozsah, v akom sa pôvodné rozhodnutie mení. Aj keď je možné otcovi prisvedčiť, že rozsudkom súdu upravený výkon rodičovských práv a povinností je možné formou neodkladného opatrenia dočasne korigovať, je treba dodať, že sa jedná výlučne o prípady, v ktorých je jednoznačne osvedčená potreba okamžitého zásahu súdu do existujúcej úpravy týkajúcej sa pomerov maloletého dieťaťa, a to do rozhodnutia súdu o veci samej, práve v ktorom konaní je súd povinný aj bez návrhu účastníkov zistiť skutočný stav veci tak, aby jeho rozhodnutie bolo v prospech a v záujme maloletého dieťaťa.

24. V prejednávanej veci potreba okamžitého zásahu súdu formou neodkladného opatrenia, do právoplatným rozhodnutím súdov upravenej osobnej starostlivosti matky o maloletého A. nebola otcom osvedčená. K poukazu otca na zreteľné odmietanie matky maloletým od roka 2022 a nespôsobilosť matky poskytnúť maloletému riadnu starostlivosť neprihliadal, keďže tieto skutočnosti po vykonanom dokazovaní vyhodnocovali súdy v konaní Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 27P/139/2021 (vrátane záveru psychológa L. N. E. , že odňatie otcovi maloletého a jeho odovzdanie matke by bolo pre maloletého traumatizujúce). Otec obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ani svojho odvolania, resp. v prílohe odvolania doloženým Rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 05.02.2024, č.S-MSSR-001557/2024 neosvedčil , že odmietanie matky maloletým pretrváva do súčasnosti a ani, že matka aktuálne nie je schopná bez ohrozenia života a zdravia maloletého mu poskytnúť riadnu starostlivosť. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o navrhovaných neodkladných opatreniach nie je úlohou súdu vykonávať dokazovanie k tvrdeniam produkovaným účastníkmi konania, ale na základe účastníkmi doložených podkladov posudzovať splnenie zákonných podmienok pre navrhované neodkladné opatrenie. V nadväznosti na uvedené uzatvára, že otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v podanom odvolaní a ani v jeho doplnení neosvedčil akékoľvek ohrozenie maloletého A., vyžadujúce si potrebu vydania okamžitého rozhodnutia, ktorým by bol maloletý zverený do jeho osobnej starostlivosti. Po oboznámení sa s vecou dodáva, že skutkové okolnosti vyplývajúce z obsahu spisu naopak smerujú k úvahe o ohrození riadneho vývoja maloletého dieťaťa práve konaním otca, ktorý od júna 2022 nerešpektuje právo maloletého dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov a na udržiavanie a rozvíjanie rodinných väzieb s matkou a sestrou. Konanie otca je o to závažnejšie, že k pretrhnutiu kontaktu maloletého A. s matkou (a aj sestrou) na základe rozhodnutia otca došlo ešte v útlom veku dieťaťa (3 roky), v ktorom je maloleté dieťa silno citovo naviazané na matku, potrebuje ju pre svoj riadny vývoj, pričom tento stav pretrváva do súčasnosti. Za daného stavu potom nemôže byť dôvodom na vyhovieť návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia ani poukaz otca na plynutie času a dobu, počas ktorej je maloletý v jeho faktickej osobnej starostlivosti, a ani potreba zosúladenia faktického stavu v pomeroch maloletého dieťaťa so stavom právnym, ktorý by znamenal bezdôvodné a neprípustné poskytnutie ochrany snahe otca o zlegalizovanie jeho protiprávneho konania, kedy sa odmieta podrobiť právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdov o zverení maloletého A. do osobnej starostlivosti matky. Nedá mu nedodať, že z obsahu spisu vyplývajúci stav týkajúci sa maloletého A. o tom, že otec ho má v starostlivosti od júna 2022, že od apríla 2023 nemá maloletý s matkou (a ani so sestrou) žiaden kontakt, že maloletý sa dňa 28.03.2023 po viacmesačnom odlúčení od matky správal spontánne a chcel s matkou odísť, že otec aj po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutí súdov v konaní Mestského súdu Bratislava II sp.zn. 27P/139/2021 odmieta maloletého matke vydať , že tak matka ako ani príslušné

štátne orgány nemajú vedomosť o mieste skutočného pobytu otca s maloletým a už dlhodobo nepoznajú reálne podmienky a úroveň starostlivosti otca o maloleté dieťa, indikujú úvahu o tom, že otec nie je schopný zabezpečiť riadny vývin maloletého A. a nedôvodne nerešpektuje jeho právo na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami.

25. Odvolací súd napokon neprihliadol ani na argumentáciu otca poukazujúceho „na skutkovo podobný prípad maloletého H. K., vedeného na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 11CoP/73/2023“. S poukazom na obsah pojmu ustálená rozhodovacia prax uvádza, že toto rozhodnutie vo veci samej, vydané po riadne vykonanom dokazovaní a jeho vyhodnotení, nespadá pod pojem ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, ktorým by mali byť súdy viazané pri otázke posudzovania možnosti prezverenia maloletého dieťaťa v prípade zistenej manipulácie rodičom, v ktorého osobnej starostlivosti sa maloleté dieťa aktuálne nachádza. Má za to, že ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít ohľadom výkonu rodičovských práv a povinností nemôže ani reálne existovať, keďže každé jedno rozhodnutie je individuálne pre daný prípad a nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady, i keby formálne vykazovali rovnaké skutkové okolnosti. Úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, resp. zmena takejto úpravy je preto vždy výsledkom posúdenia individuálnych skutkových okolností každej posudzovanej veci vo vzájomných súvislostiach, práve vďaka čomu môže súd prijať celkom jedinečné a konkrétne závery „šité na mieru“ pre ten-ktorý prípad a dosiahnuť tak v súdnom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých sledovaný cieľ, t. j. najlepší záujem maloletého dieťaťa.

26. Ďalšie argumenty otca obsiahnuté v odvolaní a jeho doplnení odvolací súd považoval pre rozhodnutie za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania (stranami), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov predmetu konania (resp. sporu). Odôvodnenie rozhodnutia tak ani v prípade rozhodovania o odvolaní účastníka konania proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka, ktorý ju nastolil a je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania, resp. strán (analogické použitie rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.).

27. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 2 C.s.p. potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 C.m.p., § 396 ods.1 C.s.p.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).